

EL DEMÓCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 15 cts.

Saldrá los domingos

Trimestre, 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle Clavé, 25 : Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

LES ELECCIONS DE DIUMENGE PASSAT

Desfeta de la candidatura "Administrativa"

Districte primer : S'elegien 3 regidors

Coalició Lliberal Demòcrata

Isidro Estrada Vallcorba **285**

Genís Valls Cluet **272**

Lliberal Independent

Alfred Baró i Grau **172**

Coalició "Administrativa" .

Martí Raich Claret **31**

Genís Planas i Clapés **25**

Districte segón : S'elegien 2 regidors

Coalició Lliberal Demòcrata

Josep Boix Vert **121**

Lliberal independent

Antoni Cunillera Farnés **126**

Coalició "Administrativa" .

Esteve Camillo Mustarós **77**

Districte tercer : S'elegien 3 regidors

Coalició Lliberal Demòcrata

Josep Jonch Ramón **224**

Francisco Soler Pallarols **194**

Lliberal independent

Esteve Montañà Colobrans **98**

Coalició "Administrativa" .

Pere Pineda i Carrencà **33**

La Coalició que dirigeix el diputat provincial de la Lliga, En Santiago de Riva i de España ha sigut derrotada per **885 vots**.

Les eleccions municipals en el districte

La Gazeta dels Xinos — llegeixi's «La Veu de Catalunya», — en parlar del resultat de la lluita del dia 5, en el districte de Granollers, fa volar coloms, com es diu vulgarment, per a demostrar que la sort ha estat adversa a la política del nostre volgut amic el diputat a Corts en Francisco Torras.

A tal objecte, el *notero*, mal parodiant a en Pol, juga amb els números en forma tan barroera, que el més humil iniciat en matemàtiques té forçosament de riure-se'n.

El flamant organitzador de les hosts regionalistes en el Vallès ha fet el més gran dels ridícols. En Santiago de Riva i d'Espanya, que en les eleccions provincials va apuntar-se 75 vots a Granollers, va idear una candidatura *administrativa*, integrada per un mellista i un obrer que indubtablement va conquerir les simpaties de qualques companys, i a això es deu sens dubte els 141 que vol apuntar-se el diputat lliguero.

Emperò no és menys cert que en aquelles eleccions provincials vàrem aconseguir 700 sufragis i que en la lluita del passat diumenge va quedar desfeta la candidatura *administrativa* d'en Riva d'Espanya per una majoria de 885 vots.

En una paraula; els regionalistes varen sumar-ne 300 en les votacions legislatives de l'any 1920; 75 en les provincials del passat 1921, i en les municipals del diumenge, varen quedar-se a 141.

La Coalició liberal va obtenir per a en Torras, en les de diputats a Corts, 1,100 vots; per a en Flaquer, en les provincials, 700; i 1.026 en les eleccions del passat diumenge, que van assegurar-li la conquesta de majories i minories en els tres districtes municipals.

En altres pobles del districte, on està ben definida la lluita entre la Coalició i els lligueros, el resultat ens ha sigut igualment favorable.

Es cert que a Sant Feliu de Codines ha augmentat en 15 vots la majoria de 220, assolida per la Lliga en les darreres eleccions i que a Bigas

s'ha reduït a 30 la obtinguda per nostra candidatura, en nombre de 80; emperò ho és també que a Santa Coloma de Gramanet ha minvat en 104 la majoria dels regionalistes, des de les eleccions generals i que a Montcada és augmentada en 40 la obtinguda pels nostres amics.

Resum total:

Augments obtinguts per la Coalició

Granollers	260
Santa Coloma. . . .	104
Montcada	80

Total Vots. 404

Pèrdues experimentades

Sant Feliu de Codines. 16
Bigas i Riells 49

Total Vots. 65

Diferència total en favor nostre:
339 vots en cinc pobles del districte.

Les proclamacions per l'article 29 en qualques pobles ha estat un sorollós èxit per a la nostra política, quedant palesament demostrat que l'aversió a la política de la Lliga viu latent en el districte.

El resultat de la lluita representa una ratificació de confiança a la política que la Coalició Lliberal Democrata Autonomista ve desenrotllant.

Felicitem-nos-en i felicitem als abnegats correligionaris, bo i encoratjant-los per a que amb patriòtica col·laboració, contribueixin a que nostra bandera pugui onejar ben alta, orgullosa d'eixoplugar als fervents liberals del Districte.

B.

Catalunya contra la Lliga

Ateniéndonos única y exclusivamente al resultado de los escrutinios efectuados en las cuatro provincias catalanas, el pasado jueves, con motivo de las elecciones municipales, resulta plenamente demostrado que la Lliga regionalista ha sufrido importante descalabro en toda Cataluña.

Hable por nosotros la elocuencia de los números.

En Barcelona la candidatura ha triunfado por mayoría con 20,600 votos, obteniendo las minorías los radicales por 25,200 votos.

En Tarragona, Lérida y Gerona han triunfado las candidaturas antiligueras, obteniendo, los regionalistas en coalición con los republicanos, los puestos de minoría.

Se nos asegura que al conocerse el resultado en el «Centre» de la Plaza de la Cucurulla, los allí congregados bajo la experta batuta d'En Pere Rahola, entonaron el «Catalunya triomfant...»

NOTETES

Entorn d'una taula de *catxo*.

—Tinc trenta ú, com en Martinet (referint-se als vots obtinguts).

— Jo faig *broc*, com en Torras.

Tothom reia.

L'Esteve Camillo obtingué 77 vots.

Ara, en l'argot del *quintu*, d'aquesta quantitat no s'en dirà «Les banderes d'Itàlia»; s'anomenarà «Els vots d'en Camillo».

Com un perfecte *quintu*.

Entre futbolistes:

—Còm han anat les eleccions, Peret?

—Carai! Vuit a zero.

El seràfic noi Pineda obtingué 33 vots.

—Els anys de Cristol — exclamà un,

Jesucristo, con ser Dios

Llegó a tener 33.

Y vos, Pineda, esta vez,

Debéis tener 32.

Ironies de la dissort.

En Camillu, obtingué *Les banderes d'Italia*.

En noi Pineda, *Els anys de Cristol*.

Rés, que feren el *quintu*!

Ah, i en Martinet, el *catxo*!

Comentari d'un graciós:

—Sí, vaja, En De-Riva completament *DE-RRIVAT*

Justos!

L'orga dels regionalistes a Barcelona, vol fer entendre als seus lectors que la lluita del diumenge ha sigut un triomf per ells.

Nosaltres, que hem après d'en Pol a fer números, sabem que el cens de la capital consta de 150.000 electors. Doncs bé; la Lliga n'ha obtingut 20.000.

Podria dir-nos «La Veu» a quin partit polític corresponen els restants 130.000 electors que no han votat a la Lliga?

Si això es el «tot Catalunya», com ells diuen!

Ah, i hem de tenir en compte que en dies d'eleccions la Lliga toca la trompeta del Judici Final, puix que tots els morts s'aixequen!...

I van a votar com un sol home!...

I per la Lliga!!!

UNA CAMBONADA

Ha sigut declarada cessant la administradora de Loteries d'aquesta vila, donya Francisca Pons Canudas, viuda del nostre plorat amic En Joan Barbany Masó; i, per a ocupar aquest càrrec, ha estat nomenat, amb caràcter de provisional, don Miquel Vilageliu Pascual.

Una real ordre d'un ministre català priva a

una respectabilíssima senyora de bona part dels mitjans de vida necessaris per al sosteniment de sos fills, encara menors d'edat, sols per a beneficiar a una persona que, des de que va venir al món, ha tingut la fortuna, — o lo que sia — de poder viure de renda.

Això fa que el cas sia més llamentable; però aquest adquireix immensa gravetat, puix sembla que vol iniciar una política que hauria d'averkonyir als homes que l'han començada malgrat sia sots la influència poderosa d'un ministre, que Déu no voldrà ho sigui a perpetuïtat.

Nosaltres llamentem sincerament s'intenti portar a la política per viarans tant escabrosos i reprovables com aquesta vegada; més, com no hem sigut ni serem mai covards, fet aquest toc d'alerta, — encara que declarem i repetim que ens dol que es portin les coses per aquest terreny — si s'ens obliga, contestarem a l'atac amb l'atac, i arribarem fins allà on sia precís i ens hi portin les necessitats, a fi de donar a nostres amics una satisfacció que ompli a mesura els seus desitjos.

Fins avui, Granollers, a aquest que per una casaca de ministre s'ha venut la Solidaritat Catalana i l'Assemblea de Parlamentaris, i que aviat es vendrà a Catalunya si aquest és son artull i respón a les seves ambicions absorbents; a aquest — repetim — Granollers solament li deu l'haver arrebatat dels mitjans de una senyora viuda i els seus fills, per a augmentar els cabals d'un rentista.

I d'això s'en diu treballar per Catalunya!

I aquests farsant vingueren al món polític per a combatre a en Planes i Casals!

Farsants, més que farsants!

VISCA CATALUNYA!!

...declarada ens té la guerra.

Els Segadors.

El real decret sobre les Notaries de Catalunya ens ha indignat i basquejat a nosaltres catalans, fermos defensors de tot quant significa amor a nostra terra, que a voltes uns governs desaprensus han intentat menyspreuar, amb detriment de la nostra dignitat i prescindint de tot decor.

En passar el primer moment, hem recapacitat fredament quins podien ésser els mòbils que han mogut al senyor Francos Rodríguez per a pegar-nos als catalans tan forta vergassada, i en veure que el ministre de Finances don Francesc Cambó i Batlle no ha dimitit son càrrec, en moments tant crítics i d'una importància tal per a aquesta terra, ens preguntem quina en porta de cap aquella patum financiera.

Fins avui, creiem fermament que el futur virrey de Catalunya tenia vara alta en el govern d'en Maura, i així ho feia sospitar la greu immoralitat còmesa en l'afar escandalós del Banc de Barcelona i en els assumptes de resultats parcialment tendenciosos sobre el projecte d'Ordenació bancària i el dels Aranzels, en quins s'hi ha vist la mà del flamant ministre català, sols per a afavorir quatre desaprensus burgesos i en profit d'uns interessos que res tenen que veure amb els humils del poble, ni

amb els sagrats d'aquells menestrals que encara coixegen dels resultats de tant ignominiosa bancarrota.

No és possible ja una més gran desaprensió ni un gest més insultant per a Catalunya, com el d'aqueix home venut a totes les concupiscències del negoci, en detriment d'un ideal que diu ha sustentat sempre per a enaltir i honrar a la terra que l'ha vist néixer.

*Avui nostre gran Cambó
declarada ens té la guerra...
Bon cop de falç!...*

Quina vergonya i quin fàstic!...

UN DE VERGES

Filosofía del hombre que exhibe su retrato

Aunque podría creerse otra cosa, por el título, no tenemos la pretensión de escribir una *glosa*. Estas piecitas del modernismo literario han perdido gran parte de su interés desde que el magnánimo señor Puig y Cadafalch ha dejado de prestar al *génio* que las inventara, su apoyo económico en el presupuesto de la Mancomunidad. Pero aunque no tengamos tal pretensión, hemos de confesar que nunca nos han convencido las exposiciones de retratos. Lejos de esto, nos sugieren indefectiblemente consideraciones irónico-filosóficas. Cuando tienen la desdicha de no ser debidos a Lawrence o a Madrazo, o reproducir tipos de belleza de uno u otro sexo, tales retratos son como las gracias de los chiquillos: interesan sólo a la familia. Hay que ver a los caballeros, aunque sean seseniones, muy frescos y acromaditos, aligerados de sus años gracias a los pinceles aduladores y a las señoras luciendo unos de perlas que para sí los quisiera la esposa del Rajá de Kapurtala. Pero todo esto que es en sí inocente, deja de serlo si el señor de la *pose*, aprovecha para exhibir su interesante efigie uno de aquellos momentos de la vida de los hombres, en que circunstancias especialísimas dan a aquella exhibición un carácter cínico y provocativo.

Fué en ciertas *Galerías*, de un céntrico sitio de nuestro Ensanche; una señora anciana y enlutada acompañada de otra más joven se detiene ante un retrato; después de reconocerlo, se exalta y gesticula. Nos arrimamos a ella discretamente y tanto por el retrato como por frases sueltas nos enteramos de todo: un banco quebrado; familias en la miseria; un ministro catalán que actúa de «*Celestina*», un Gobierno que ofreció una justicia que no llega, a pesar de estar al frente de él un hombre que preconizaba en otros tiempos «luz y taquígrafos» y «procedimientos rectilíneos».

Salimos a la calle con una impresión de indignación y malestar. La Justicia es un mito, la dignidad ciudadana una ficción, el mundo es todo él una ironía; sólo a la vanidad y al éxito se rinde culto. Quién sabe, si cuando a aquel señor del retrato le llegue su última hora, y quiera Dios que tarde sea, le dedicará el ingenioso «Pol» en «La Veu», un sueltcito cortesano llamándole «prudent, organizador i constructiu» (?). Con la fijeza de un recuerdo de la niñez acuden a nuestra mente aquellas frases que en «La redoma encantada» pone Hartzbusch en labios de la «Tía Marizápalos», la endiablada bruja: «¡Mortales, enriqueceos a toda costa, sin cuidaros de otra cosa, y la ne-

cia posteridad grabará en vuestros epitafios el catálogo de las virtudes que nunca habéis poseído!»

SNOP.

GACETILLAS

El domingo pasado por la noche, dió un concierto, la orquesta La Moderna, en el café de La Unión Liberal, interpretado con singular ajuste la conocida fantasía de «L'Arlesienne» y una *suite*, que produjo excelente efecto en la concurrencia enorme que llenaba el amplio local.

Finalizó el concierto con el consabido valz, en el cual entusiasmó a los morenos el profesor de contrabajo Sr. Riera.

Entre los concurrentes hallábanse los concejales electos de la Coalición Liberal Democrata, quienes eran efusivamente felicitados por el clamoroso triunfo obtenido en los comicios.

Desde ayer, el acreditado establecimiento de mercería y novedades, conocido en toda la comarca por «Cal Pintaire», gira a cargo de la señora viuda de Juan Barbany.

En el mismo establecimiento tiene también su taller y despacho de joyería nuestro amigo Amadeo Barbany.

Deseamos a la familia del que fué excelente amigo nuestro, igual suerte en el negocio que la que ha tenido nuestro distinguido amigo don Ramón Novellas, dueño hasta ahora de «Cal Pintaire».

Durante la semana pasada fallecieron don Rafael Torrents, exconcejal de este Ayuntamiento, y don Juan Maurí, padre de nuestro excelente amigo de los mismos nombres.

Reciban las familias Torrents y Maurí la expresión de nuestro pesar.

Por la agrupación de aficionados que dirige el maestro José M.ª Ruera y el primer actor Rodrigo Pérez, esta tarde se representarán las zarzuelas *Château Margaux* y *El Contrabando* en el teatro del Casino de Granollers.

Terminada la función, que empezará a las cuatro, se celebrará un baile de sociedad.

Para esta noche está anunciado un extraordinario concierto, en el teatro de La Unión Liberal, a cargo de los excelentes artistas líricos Mercedes Vila, soprano; Miguel Mulleras, tenor; Fortunio Bonanova, barítono; Jaime Ros, bajo; y maestro Francisco Ribas.

Por la variedad del programa, así como por el prestigio de los excelentes intérpretes, no es aventurado padecer que el concierto de esta noche constituirá un nuevo éxito para la benemérita asociación que con tanto entusiasmo labora por la cultura artística de Granollers.

Anoche hizo su reaparición, en el Mundial Cine, con el éxito que era de asperar, la atracción «Lou et Janot», gentilísima pareja de danzas clásicas y bailes cosmopolitas.

En el Principal Cine sigue proyectándose con gran éxito también, la película «Trabajo», basada en la famosa novela de Emilio Zola.

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Granollers

El Demócrata

Órgano de la Coalición Liberal Democrática

ANUNCIOS, EDICTOS Y COMUNICADOS
a precios convencionales

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle Clavé, 25 : Imprenta

DISPONIBLE

DISPONIBLE

CASA GARRELL

IMPREMTA

Establerta l'any 1860

Articles d'Escriptori i Dibuix
Llibres Ratllats : Blocs Notes

Diaris : Revistes : Novel·les
Assortit de Joguines : Postals

Carrer Clavé, 25

GRANOLLERS

Telèfon 117

DISPONIBLE

DISPONIBLE